

Pavel (jokaje). Naučim se takoj . . . vse se naučim . . . Samo sedaj mi odpustite. Nikdar več Vas ne razžalim . . . nikoli več . . .

Teta. To ni dovolj. Zaslužil si hudo kazen, da bi si zapomnil za zmirom ta dan, ki si ga zapravil s postopanjem in lažjo . . . A ta kazen ti bo samo v korist. Namenila sem se, da pridem o praznikih pote in te vzamem s seboj domov na počitnice, če vidim, da se vedeš lepo in pridno učiš. Sedaj pa to ni mogoče, ker si pokazal, da si pričel izgubljeni veselje do šole; če te vzamem sedaj s seboj, navziješ se še več prostosti in še bolj boš pozabil na knjige. (*Francek pride v sobo.*) Zato ostanesh tukaj, da ponoviš, kar bo treba in da popraviš, kar si zamudil.

Gospodinja. Pomaga mu lahko Francek, ki je najvzglednejši učenec v svojem razredu. Saj tako nima doma nikogar in ne more na počitnice.

Teta. To bi bilo dobro . . . Ti nam boš gotovo ustregel, Francek.

Francek. Z veseljem. Jaz moram še sam ponoviti vse od začetka in tako se lahko s Pavlom skupno učiva, da nama ne bo dolgčas.

Teta. Kolača vama pošljem toliko, da bosta imela oba zadosti, — četudi bi ti, malopridnež, ne zaslužil ničesar . . . Obljubi mi, da se poboljšaš, in o drugih počitnicah boš imel toliko veselejše dneve.

Pavel. Obljubim Vam, teta. Nikdar več se ne bote hudovali nad menoj.

Gospodinja. In sedaj dovolite, da pogrnem mizo; kosilo je napravljeno.

Na polju.

Cez noč, čez noč
Pregnila trávica svet je,
Čez noč, čez noč
Na polje se vsulo je cvetje.

In sapica
Razkošna hiti po livadi:
„Pozdrav, poljub,
Otroci, od zlate pomladi!“

Veselje, vrišč
Zaraja čez tiho poljano —
En — dva — tri — hop!
Kedo me ujame? Za mano!

Smiljan Smiljanič.

O, kaj bi dal . . .

V pomladno je jasno nebó
Škorjanček radóstno vzleteval,
In v pesnih je sladkih vesel
Stvaritelju slavo prepeval.

Na polju mej cvetjem pa stál
Cvetočega deček je lica,
In pesen je slušal sladkó,
Ki pela jo drobna je ptica.

„Kaj dal bi, kaj dal bi za to,
Da jaz kakor ptičica pel bi,
Da njena bi krila imel —!
— V nebesa peva je vzletel bi . . .!“

Ž. A.

